

ЕСТЕСТВОЗНАНИЕ

Какво би могло да разкаже едно пакетче шоколадъ.

(Отъ Карлъ Филипъ).

То не може, за жалостъ, да говори, горкото пакетче, ето защо, азъ ще ви разкажа, вмѣсто него, историята на цѣлия му животъ.

Че шоколадътъ иде отъ какаовото дърво, всички вече отдавна знаете, нали? Е да, но не трѣбва да мислите, че по него растатъ пакетчета, обвити съ лъскава станиолова книга и опаковани съ хубави картинки, о, съвсѣмъ не! Плодоветъ му сж чисто и просто зърна, които бихъ искалъ подробно да ви опиша, обаче, прѣди да ви говоря за тѣхъ, трѣбва, разбира се, да ви кажа нѣщо и за самото дърво. Както, може би, сте чували, какаото расте въ тропична Америка: Антили, Мексико, Гватемала, Гвинея, Венецуела и Каракашъ, сжщо и въ Африка и Азия. Стѣблото му е отъ леко, бѣло дърво, и е обвито въ нѣжна кафеникава кора, клоноветъ му сж тънки, а листата малко продълговати, лъскави и на върха заострени; биватъ зелени, докато сж още млади, обаче — слабочервеникави. Плодоветъ, въ формата на краставички или малки тикви, биватъ отъ 12—14 см. дълги и отъ 6—8 см. широки. Обвити сж съ дебела и яка, прилична на кожа черупка, изпълнена съ приятна кисела течностъ и многобройни, едно до друго притиснати, зърна. За да могатъ какаоенитъ дръвчета да вирѣятъ, необходима имъ е силна влага и варовита почва. Едвамъ къмъ четвъртата, а понѣкога даже и къмъ петата година, поникватъ плодоветъ. Последнитъ най-напрѣдъ биватъ внимателно обирани, а слѣдъ това по единъ твърдъ интересенъ начинъ, разтваряни. Горкитъ плодове! Или ги удрятъ съ бухалка, за да се разпукнатъ, или ги чупятъ върху камъни, или пѣкъ, което е най-смѣшно, туземцитъ танцуватъ, по-право лудешки скачатъ върху тѣхъ, за да ги принудятъ да се разтво-